

## XXIV LLAPIS DE SANT JORDI

Categoria Infantil, grup B

Primer premi

### Una història única

*per Carlota Romero Badia*

Hi havia una vegada en un poble molt petit, anomenat Pals, una nena de cinquè de primària, que es deia Júlia.

A la Júlia li agradaven molt els llibres i cada dimecres anava a la biblioteca de Pals per llegir mil i un llibres, se'n llegia de misteri, d'aventura, d'amor, de comèdia, de tragèdia...

Un bon dia a l'escola li van dir que participarien en un concurs de literatura anomenat "El Llapis de Sant Jordi". Quan la Júlia es va assabentar que aquell concurs existia es va comprometre a guanyar-lo si o si. Tan aviat com va acabar l'escola va anar directe a la biblioteca a buscar idees pel Llapis de Sant Jordi, quan va arribar, va anar corrents a l'Anna, la bibliotecària, i li va preguntar:

- Anna, tu no tindràs cap llibre de Sant Jordi, veritat? És per un concurs de literatura que fem a l'escola.
- Doncs mira, avui mateix m'han arribat cinc llibres de Sant Jordi que et poden agradar, es diuen: Sant Jordi i el drac, El drac salva a la princesa, Sant Jordi l'original, la Princesa i la màgia de Sant Jordi. Agafa el que vulguis!
- Moltes gràcies Anna!
- De res, i si tens una pregunta, ja saps a qui avisar.

La Júlia va començar a fullejar llibre per llibre. No li agradava cap, quan va agafar l'últim va pensar que potser no tindria cap idea per participar en el concurs. Va obrir l'últim llibre que casualment era: La màgia de Sant Jordi, a l'obrir-lo una bafarada forta de vent es va endur a la Júlia per les pàgines de la història de Sant Jordi...

Va aterrar en mig d'un poble anomenat Mont Blanc, trobava a la gent diferent, vestien de manera no molt normal, portaven llençols marrons i peces de cuir, parlaven de manera rara, com un idioma alienígena procedent d'un altre planeta...

La Júlia tota preocupada per dir-li als seus pares que s'havia perdut, va entrar en un lloc que semblava un restaurant i li va preguntar al cambrer:

- Perdona em podries donar la clau del wifi?
- Què es això, una broma?! - Li va respondre el cambrer tot sorprès.
- No!! Nomes vull la clau del wifi!
- Que es això del wi-fi?!
- Es un mètode de connexió entre persones a través dels telèfons que serveix per estar connectat...
- Ets una bruixa!! Alerta bruixa!
- Que no! No sóc cap bruixa!

De cop van sonar unes trompetes "tut tururu!" era el rei, la reina i la princesa anaven a anunciar alguna cosa important...

- Com tots sabem, hem tingut uns atacs del drac, hem estat setmanes portant-li ovelles, porcs i molts altres animals perquè se'ls mengés... Però hi ha un problema... S'estan acabant els animals - va comentar la reina.
- Sí, i només queda una alternativa... que les persones de més de 18 anys entraran en un sorteig per al menjar del drac, cada dia una persona - va continuar el rei.

Quan la Júlia se'n va assabentar va anar corrents a preguntar si allò era veritat, però va xocar amb la princesa.

- Perdona no t'havia vist.
- No passa res, però tu no estàs nerviosa per lo del drac, i si em toca?
- Tranquil·la!! Segur que no et toca, ets una princesa!
- Gràcies m'has alegrat el dia.

Van posar tots els noms de la gent que tenia més de 18 anys i van fer el sorteig pel dia següent, el rei va dir l'escollit:

- Molt bé l'escollit ha sortit a la llum.... Demà la persona que anirà a la cova del drac serà.... La princesa - va dir molt trist el rei.
- Rei!!! És la nostra filla! - va dir la reina espantada.
- Pare, tu ets el rei i pots canviar les regles - va dir la princesa.
- Si té raó, tu ets el rei! -va dir la Júlia.
- Qui ha dit això!?- va dir el rei.
- Jo, la Júlia Clavar! I rei et vull dir, que és injust!!!
- Prefereixes que siguis tu qui vagi demà amb el drac?!
- No - va dir la Júlia amb cara de por.

Llavors la Júlia es va amagar i va començar a planejar un pla per a matar el drac i salvar a la princesa....

Quan ningú l'estava mirant, ella va pujar ràpidament a la carrossa reial per poder veure el castell i ajudar a la princesa a escapar del ferotge drac. Va entrar a l'habitació de la princesa per ajudar-la, però la princesa estava molt deprimida per poder aixecar-se i lluitar contra el drac perquè ningú més hagués de patir aquell infern. Llavors la Júlia li va dir:

- Ets una princesa que morirà menjada per un drac i el millor que fas és estar plorant?!
- No, però que puc fer jo una princesa innocent?
- Lluitar contra el drac com un cavaller.
- Ja, però jo aniré a la cova del drac i tothom m'estarà mirant. Què podem fer?
- Jo em disfressaré de cavaller i et salvaré, necessito un nom molt realista de cavaller, quin podria ser?
- Què tal Sant Jordi?
- Espera aquest és el nom del cavaller que et salva! - va dir en veu baixa.
- Què vols dir?
- Res, res, necessito un nom diferent, què tal Ser Mirador?
- Val, està bé, amb una armadura i un cavall ja estàs preparada per l'acció.

La Júlia i la princesa van anar caminant fins la ferreteria més propera, per poder comprar una armadura i una espasa, també van anar a una tenda d'animals i van comprar un cavall blanc i un equip d'equitació.

Al dia següent, la Júlia es va amagar a l'estable reial, a l'alba va sortir amb la família reial en direcció a la cova del drac, com a infiltrada, per a salvar a la princesa.

A l'arribar al camí cap a la cova, es va separar del grup per arribar abans. Quan va arribar-hi, hi va voler entrar per matar el drac. A l'arribar el cavall de la Júlia es va desmaiar de la pudor que feia, i la Júlia no va poder matar el drac a causa del cavall desmaiàt. La carrossa reial

s'apropava amb la princesa, la Júlia l'havia decebut, i ara ja no podia fer res excepte una cosa....

Quan van arribar, la Júlia va anar davant del rei i li va dir:

- Majestat, no cal que sacrifiqueu a la vostra filla, jo aniré a la cova del drac.
- No!!! - va dir la princesa tristonca - Tu ets la meva única amiga no et sacrificuis per a mi.
- Què farem ara...?- va dir el rei amb cara pensativa.

Tots es van quedar en silenci. De cop i volta un soroll d'un cavall va fer "hiiiiii" la Júlia es va quedar bocabadada i va començar a cridar:

- Sant Jordi, Sant Jordi!!!
- Ja t'ho vaig dir, el nom de Sant Jordi era millor que Ser Mirador - va dir la princesa mirant cap a la Júlia.
- No, no, mireu allà, hi ha un cavaller i es diu Sant Jordi!
- És com aquell que em vas dir pare, el millor cavaller- va dir la princesa mig enamorada.
- Sí, exacte! - va dir el rei, amb cara de sorprès.
- Sí sóc jo, Sant Jordi, el cavaller i vinc a salvar la princesa d'un ferotge drac, per cert on està el drac?
- Sí exacte on està el drac?- va dir el rei encuriós.

Llavors tots es van adonar que el drac no hi era, el van buscar perquè no es mengés a ningú, van veure que anava cap a una caseta molt bufona, a menjar-se a algú innocent; llavors tota la tropa reial i Sant Jordi van anar a atacar mentre el detectiu reial i la Júlia inspeccionaven la cova. Mentre ho feien, la Júlia es va adonar d'una cosa, una cosa molt curiosa.... El drac estava anant a casa de la seva mare i ella era una vella dragona, la Júlia va anar corrents fins a la caseta on estava el drac i llavors li va dir a tota la tropa reial:

- STOP!!! El drac no és ferotge! Us estàveu equivocant. Ell només us copiava, veia a tothom menjant animals... i ell també ho va començar a fer, per poder encaixar, ser un més. Ell és vegetarià i a vegades va a casa de la seva mare per menjar verdures. Ho he llegit en el seu diari personal - va dir la Júlia amb poc alè.
- Doncs si és així, com és que ens ve a atacar? - va dir el rei.
- Molt senzill. Quan va al poble a agafar animals per menjar, vosaltres l'ataqueu i no li pregunteu mai res.
- És clar! - va dir el rei amb cara de fàstic - És un animal i els animals no tenen sentiments.
- Com que no tenen sentiments?! Ells tenen més sentiments que nosaltres! Nosaltres només pensem per nosaltres mateixos no pels demés. I això no pot ser. Hem de tenir sentiments, com els animals, d'això se'n diu empatia, posar-te en lloc de l'altre.
- EMPATIA? Que estrany - va dir el rei.

Llavors tots van començar a reflexionar. Al final van arribar a una conclusió i van deixar el drac en pau.

Al camí de tornada la Júlia va estar parlant amb el rei i van arribar a un acord: el rei no molestaria el drac i el drac no els molestaria. Llavors la Júlia va començar a desfer-se en molècules molt petites i es va esfumar. De cop i volta el rei va pensar "i si... i si la Júlia era una fada que venia a portar la pau al món?" No ho va poder esbrinar mai.

La Júlia a l'arribar al món real, va mirar el rellotge. Havia vist que només havien passat 30 minuts i el seu pare ja la venia a buscar! Li va dir adéu a l'Anna i va marxar. Al pujar al cotxe el seu pare li va preguntar:

- T'has avorrit a la biblioteca?

- No, ha estat súper emocionant, papa! - va dir la Júlia entre rialles.

La Júlia aquella mateixa tarda va començar a escriure una historia única, que ningú més hauria experimentat, però que ella mateixa coneixia en pròpia carn.

No li pots dir que no a una aventura!